

Сива

Какво ли ще е, ако този свят красив осъмне
ненадейно утре **сив**? Тревите ще личат едва-едва,
като набола дядова брада, цветята ще поклащат

сиви чашки тѐй, сякаш са поли на Пепеляшки,
сред **сивите** умислени дървета унила **сива** шапчица
ще крета... Снежанка – с бузи **сиви** като прах,
Принцеса върху **сиво** зрънце грах ...
ще имат малки **сивички** мечти.

А съдват ли се те, или почти?

Петелът, до перчема **по сивял**, каква ли **сива**
песен би изпял? Навярно звуци дрезгави и диви,
подобно пушек – **сиви** и лютиви...

О, не! Не искам вече да се чудя – копнея в цветен
свят да се събудя!

А **сивотата** **та** ... Нека **сивотата**
да съществува, ала само във мъглата.

